

szám mostanra 69 százalék alá csökkent. Bár nem biztos, hogy az emberek teljesen őszinték voltak az 1970-es felmérésben, az elmúlt évek botrányai, gyermekek bántalmazásával és korrupcióval kapcsolatos esetek az egyházon belül, sok katolikust a protestánsok felé, vagy teljesen az egyházból való kiszakadás felé hajtott.

2011-ben a Northwestern Egyetem kutatói készítettek egy matematikai előrejelzést a vallások alakulására a következő évtizedekre. A kutatás eredménye, „*A vallási hovatartozás csökkenésének modellezése*” azt állítja, hogy a magukat nem hívőként megítélők voltak a leggyorsabban növekvő kisebbség. A tanulmány figyelmeztet arra, hogy az egyház kiszorulhat azokból a közösségekből, ahol már nem tekintik hasznosnak.

A VÁLTOZTATÓ FERENC?

A legtöbb nem hívő elveit az univerzális humanizmusra és az empirikus tudományos eljárásokra alapozza. Sok szervezet a világ minden pontján kampányokba kezdett, hogy tisztázzák az álláspontjukat. „Ne féltsd azokat, akik jók, anélkül hogy hinnének Istenben. Aggódj azok miatt, akiknek istenre van szükségük, hogy jók legyenek”, mondja a mexikói ateisták szlogenje. Ateisták körében folytatott kutatások szerte a világon azt mutatják, hogy átlagosan műveltebbek, toleránsabbak, liberálisabbak, és meglepően jobban ismerik a vallásokat, mint az átlagos hívő. Ez részben megmagyarázhatja Latin Amerika növekvő ateista mozgalmait.

Sok katolikus reméli, hogy az argentin pápa hatalmas befolyása megfordíthatja a hívők elszivárgását. Azonban úgy tűnik, ez nem rengeti meg a nem hívőket. „Bergoglio levetette a bőrért hogy

Ferencként térjen vissza, hátrahagyta a bűneit, a durvaságát, az intoleranciáját és nyíltan autoriter karakterét” – mondja Lozanda, aki elismeri, hogy a pápa jól bánik a médiával, de úgy gondolja, hogy a befolyása csökkenni fog. „A nap végén az egyház doktrínája ugyanaz marad, és ellene van mindannak, amit az emberi jogok terén elértünk.”

PATAKI MÁRTON

Miért van szükség az adózás globalizálására?

WOLFGANG SCHÄUBLE: WHY TAXATION MUST GO GLOBAL
PROJECT SYNDICATE 2014. OKTÓBER 30.

A jelenleg hatályban lévő adókivetési-szabályok azokból az időkől maradtak fenn, amikor a nemzetközi üzleti tevékenység és ezáltal a javak kivételének fogalma a szomszédos országok határainak átlépésében merült ki. Az 1920-as és 1930-as években erre a célra megalkotott szabályok azonban már nem illeszkednek a jelenlegi közgazdasági folyamatok nemzetközi integrációs tendenciáihoz és a vállalati struktúrákhoz. A jelenlegi törvényeket a digitális szolgáltatások gazdasági jelenlétéhez kellene igazítani.

Napjainkban a világgazdaság gyökeres átalakulásának lehetünk szemtanúi. A globalizáció gyors ütemű növekedésének és intenzitásának köszönhetően egyre több gazdasági folyamat ölt nemzetközi méretet. Ennek következtében növekedő tendenciát kezd mutatni azoknak a vállalatoknak a száma, amelyek struktúrájukat a hazai és külföldi jogrendszerekhez és adózási törvényekhez igazítják.

A digitális gazdaságban történt előrelépéseknek köszönhetően a vállalatoknak már arra is van lehetőségük, hogy piaci igényeket szolgáljanak ki anélkül, hogy fizikailag jelen lennének a szóban forgó piacon. Ezzel egyetemben a bevételi források egyre mozgathatóbbakká váltak, s egyre inkább előtérbe kerültek az immateriális javak és a mozgatható befektetések, amelyek egyszerűbben optimalizálhatóak az adózás és a külföldi célú kihelyezés szempontjából.

Azonban *az adótörvények nem tartottak lépést a fejlődéssel*. A jelenleg hatályban lévő adókivetési szabályok azokból az időkből maradtak fenn, amikor a nemzetközi üzleti tevékenység és ezáltal a javak kivitelének fogalma a szomszédos országok határainak átlépésében merült ki. Az 1920-as és 1930-as években erre a célra megalkotott szabályok azonban már nem illeszkednek a jelenlegi közgazdasági folyamatok nemzetköz integrációs tendenciáihoz és a vállalati struktúrákhoz. Ebből a tényből kifolyólag a jelenlegi törvényeket a digitális szolgáltatások gazdasági jelenlétéhez kellene igazítani.

Megvalósításra érdemes szabályok híján az államok olyan bevételi forrásoktól esnek el, amelyek feltétlenül szükségesek köteletségeik teljesítéséhez. Ennek köszönhetően az igazságos adózási rendszer kialakításának dilemmája egyre égetőbb kérdéssé kezd válni, mivel csökkenőben van azoknak az adófizetőknek a száma, akik kielégítő mértékben járulnak hozzá a közszolgáltatások és közjavak finanszírozásához.

A nemzeti fiskális függetlenség és a határok nélküli üzleti tevékenységek között felmerülő ellentétekre kizárólag nemzetközi párbeszéd és globális szinten egységes rendelkezések bevezetésével lehetséges megoldást találni. A múltban bevált gyakorlatnak bizonyult az,

amikor az Európai Unió államok csoportjai egymással szövetkezve próbáltak megoldást keresni a kizárólag több oldalról megközelíthető problémákra. Abban az esetben, amennyiben az általuk kifejlesztett intézkedések sikeresnek bizonyultak, más államok szintén hajlandóvá váltak beállni a megvalósítók sorába.

Ez a megközelítés jelenleg is globális kormányzási modellként szolgálhat a nemzetközi problémák megoldásához. A mai világban még a területileg nagyobb kiterjedésű államok sem képesek kizárólag a saját erejükre támaszkodva nemzetközi rendszereket létrehozni és hatályba léptetni. Azonban egyszerre több ország szövetségével mindez sikeresen kivitelezhető. Ez a jelenség már előzetesen demonstrálásra került a pénzügyi szabályozások kontextusában. Ennek következtében a digitális gazdaságot szabályozó keretrendszerek határai kezdenek egyre világosabban kirajzolódni, s mindez most már az adózás területén is erősödni látszik.

A Globális Fórum hetedik gyűlése *az átláthatóságról és az adócélú információcseréről* ezen a héten került megrendezésre Berlinben. Az eseményen 122 ország képviselői, törvényhozói, valamint az Európai Unió képviselőinek tagjai vettek részt. A pénzügyi kimutatásokon szereplő információk automatikus cseréjéről szóló egységes szerződés szerdán került aláírásra.

Az egységes szerződés létrejöttét eleinte Németország, Franciaország, Olaszország, az Amerikai Egyesült Államok és Spanyolország kezdeményezte. Azóta körülbelül 50 ország lépett be az egyezmény tartalmának első adaptálói közé, s ezen felül több ország jelezte belépési szándékát.

Az egyezmény az OECD által kifejlesztett *egységes bejelentési szabvá-*

nyon alapul. A CRS értelmében az adóhatóságok a bankoktól és más pénzügyi szolgáltatóktól kapott információkat automatikusan megosztják más országok adóhatóságaival. A jövőben gyakorlatilag minden bankszámlával kapcsolatos információ jelentésre kerül majd a számlavezető országában illetékes adóhatóságnak, beleértve a tulajdonos nevét, számlaegyenlegét, kamatait, jutalékait és nyereségeit.

Többféle szabályozás lépett életbe annak érdekében, hogy biztosítva legyen az, hogy a bankok azonosíthassák a kedvezményezettet és értesíthessék az illetékes adóhatóságot. A CRS ezáltal bővíti a globális határokat átívelő együttműködések a nemzeti adóhatóságok között. Ez az útja annak, hogy szabályozó keretrendszert tudjunk felállítani a globalizáció korában.

Az automatikus információcsere gyakorlatias és hatékony válasz a globális kormányzás feltételezett hiányára a nemzetközi adóproblémákkal kapcsola-

tosan. Az adózás igazságosabbá tételével a kormányok pozitívabbá tehetik az emberek adómorálját.

Ez a hatalmas előrelépés a nemzetközi adócsalással való küzdelemben pár évvel ezelőtt elképzelhetetlen lett volna. Most azonban rendkívül fontos az, hogy folytatódjanak az OECD és a G-20-ak vállalati adózáshoz fűződő erőfeszítései. Biztosítanunk kell azt, hogy az adózás kreatív formái, mint például a profit külföldre való kihelyezése és a mesterséges profitsökkentés ne tartozzon többé a jövedelmező üzleti modellek sorába.

Ezért szükséges megegyezni egy egyetemes nemzetközi szabványban annak érdekében, hogy igazságossá váljon az adózás mértéke miatti nemzetközi verseny. A Berlinben elért mérföldkő az adózással kapcsolatos információk automatikus cseréjében például szolgál arra, hogy közös munkával megvalósítható ez a cél.

KALMÁR ANDREA